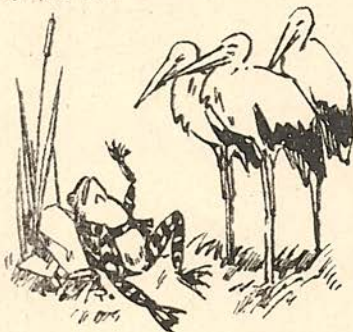

Баба жаба.

Приказка.

Засвири Щурче-свирче
 Срѣдъ тракийско равнo поле,
 Завъртѣ се кръшно хоро
 Отъ Родoпа до Балкана.
 Улови се баба жаба,
 И закрѣя, и заскака,
 Навѣхна си двата крака,
 Легна болна вѣвъ шавара.
 Ни умира, нито става.

Събраха се докторитѣ,
 Докторитѣ, шъркелитѣ,
 Преглеждатъ я; разпитватъ я:
 — Какво ти е, бабо жабо?
 Ще ти мине, успокой се,

Пийни вода отъ рѣката,
 Глѣтни тиня отъ блатото
 И пакъ хайде на хорото! —
 Отговаря баба жаба:
 — Не ша вода, не ша тиня,
 Яде ми се пастърмица
 На старъ комаръ отъ кълкитѣ.
 Повикаха докторитѣ
 Хитри ловци — паяцитѣ,
 Изплетoха тънки мрежи,
 Замрежиха гжсти гори,
 Гжсти гори, тихи води,
 Изловиха комаритѣ.
 Избиха ги, изклаха ги,
 Опекоха бутoветѣ,
 Направиха пастърмица,
 Турнаха я да се суши
 По гората, по букитѣ.
 Насушили три чувала,
 Донесли ги на жабата.
 Седна жаба изяде я,
 Прилоше и отъ тлъстото,
 Провикна се баба жаба:
 — Ой доктори, ой шъркели,